

Visie:

Lijst^{nú}8

Inhoud:

Directe invloed van de kiezer	3
De lijst blijft u keus geven!	4
Levendig bestuur.	5
Wonen: Zorgen voor eigen woningbezit voor alle groepen.	6
Ruimtelijke ordening.	6
Grootschaligheid niet stimuleren.	7
Sociale structuur	8
Verkeer	9
Milieu	10
Het geld zelf verdienen	11

De lijst blijft u keus geven!

Wij zijn geen politieke partij. Wij vormen een lijst! Een lijst met verschillende personen. Achter die personen staan duidelijke meningen en heldere visies. De personen zelf willen zo dicht mogelijk bij hun kiezers staan. Deze lijst kent geen enkele vorm van partijdiscipline. Op geen enkele manier willen we gehinderd worden in het nemen van onze verantwoordelijkheid. De huidige partijstructuur met zijn vastgeroeste rolverdeling, werkt daarentegen het afschuiven van verantwoordelijkheden in de hand.

Wij kiezen niet voor een verkiezingsprogramma, waarin elk facet van de politiek aan de orde komt. We willen luisteren naar de bevolking en discussies oproepen in de politiek.

Veel dingen zijn wettelijk vastgelegd en geven het idee van visionair beleid. Dingen die vanzelfsprekend noodzakelijk zijn behoeven geen invulling. Hierbij wordt gedacht aan de verschillende, uitgebreid beschreven partijprogramma's van de bestaande politieke partijen

Wij constateren, dat er bij veel bestaande politieke partijen een groot gebrek is aan mensen die zelfstandig willen of kunnen denken.

Veelal doen ze zich voor als een partij, die een breed gedragen en goed bediscussieerd beleid voorstaat. Van het uitvoeren van dit beleid komt vaak nauwelijks iets terecht. Men verweert zich dan vervolgens door zich achter populistische, modieuze politieke termen die "in" zijn te verschuilen, maar een antenne voor wat er leeft bij de burgers heeft men niet.

Er worden voortdurend nieuwe systemen bedacht. Dit om de kiezers het idee te geven, dat ze bij de politiek betrokken worden. Een recent voorbeeld dat dit helder weergeeft is het vernieuwend vergaderen. Wat sinds kort in de gemeenteraad is ingevoerd.

Door burgers in commissies mee te laten praten in het gesprek, worden groepen of personen uitgenodigd, maar altijd zijn het dezelfde groepen of burgers die er gebruik van maken. Onder andere wijkplatforms, plaatselijke belangen en burgers die hun legitieme eigenbelang komen verdedigen.

Maar het eind van het liedje is hetzelfde resultaat als voorheen.

Net als de inspraakavonden (interactief) die men ingevoerd heeft.

Dit is een vorm van invloed van groepen burgers, die van tevoren geselecteerd zijn door het college van B & W.

Hier wordt een selecte groep burgers medeverantwoordelijk gemaakt voor het beleid, zonder dat die burger mandaat heeft van wie dan ook.

Op deze manier krijgen we een tweedeling van burgers, t.w. geselecteerde en burgers die te allen tijde onzichtbaar zijn en waar niet naar geluisterd wordt.

De burger die wat gedaan wil krijgen dat niet direct voor de hand ligt loopt bij de gemeente tegen een muur van onwil op. In eerste instantie bij de ambtenaar, communiceren via doelgroepenbeleid is de verkeerde keuze. Als men iedere doelgroep op het juiste moment medeverantwoordelijk maakt, krijgt de lokale overheid geen problemen en kan de doelgroep de individuele burger rustig houden en daardoor komt de individuele burger in de knel.

Dit wordt nog eens versterkt door het logge ambtenarenapparaat. Dit schijnt alleen maar ter beschikking te staan voor het college en sluit betrokkenheid van burgers uit.

Directe invloed van de kiezer

Met veel mensen gaat het ogenschijnlijk goed. Maar met de vergeten groepen gaat het niet zo goed. Die worden door de marktwerking en privatisering in de hoek gedrukt, omdat de levensstandaard van de overigen in de maatschappij gebaseerd is op het inkomen van tweeverdieners.

Daarom zijn de huur/kooprijzen van woningen explosief gestegen.

Doordat de politieke partijen gericht zijn op de landelijke trends van marktgericht denken, (privatisering en liberalisering van de maatschappij) krijgen we deze scheefgroei.

De tweedeling van rijke en armere burgers is nog steeds gaande, gezien de graaicultuur van de topmanagers.

De bestuurders van onze gemeente handelen volgens wat het kapitalistische systeem voorschrijft en dat is de marktwerking die uitmondt in de eindeloze hebberigheid.

Zodat via enorme bonussen het geld op hopen vliegt.

Dit werkt net zo ontwrichtend als de corruptie in Afrika, want de ene mens is afhankelijk van degene die over dat vele geld beschikt.

In z'n uiterste vorm is dat kapitalisme net zo erg als corruptie, maar hier is het gelegaliseerd.

Als het kapitaal op hopen zit, verliest de middenklasse z'n status.

Om vervolgens in armoede te eindigen.

Onze bestuurders doen hier niets aan om dit proces af te remmen, maar moedigen het zelfs nog aan, met het doorgaan van privatiseren.

Levendig bestuur.

Als gemeente moeten we zorgen voor een zelfstandig beleid en niet per definitie het verlengstuk van de landelijke en provinciale overheid.

Als gemeente kunnen we het beste de signalen van de bevolking opvangen en er wat mee doen.

Juist omdat het gemeentebestuur als bestuurslaag het dichtst bij de burger staat is een levendige en rechtvaardige politiek van groot belang.

Door de Europese eenwording en globalisering zal de landelijke politiek nog verder van de burgers vandaan komen te staan, waardoor je als gemeentebestuur de plicht hebt voor de belangen van de lokale burger op te komen.

De gemeenteraad moet het hoogste orgaan van de lokale democratie blijven.

Want democratie begint bij het bestuursorgaan die het dichtst bij de burger staat.

Daarom moet de invloed van EU, rijk, provincie en regio op het gemeentebestuur worden teruggedrongen.

Door zich niet te laten sturen door de daarvoor bestemde subsidie-regelingen via regio, provincie, rijk of EU.

De gemeente moet zich niet aansluiten bij een regio Food-Valley, die er hoofdzakelijk is om subsidie of bepaalde privileges binnen te halen.

De gemeente moet en kan zelfstandig bepalen welke richting van beleid ze willen uitvoeren.

Teveel belangenorganisaties en ingehuurde adviesbureaus vervullen een sleutelfunctie ten koste van de echte werkers. Deze instanties worden vaak gebruikt om, juridisch gezien, eigen verantwoordelijkheden af te schuiven.

Daarom: Het gebruik van advies- en onderzoeksbureaus door het college dient geminimaliseerd te worden.

De gemeente moet zoveel mogelijk zelfstandig kennis opbouwen om een burger goed te kunnen adviseren.

Zo worden zij niet middels dure adviesbureaus op onnodige kosten gejaagd, om een bepaald plan te realiseren.

De gemeente moet het particulier initiatief bevorderen en particuliere organisaties stimuleren tot het opstellen van plannen en begrotingen op eigen terrein. Er moeten eerlijke, eenduidige uitspraken komen ten aanzien van vergunningen en huisvesting. Hiermee moet een einde komen aan het huidige gedoogbeleid.

Toewijzing van bouwlocaties moet een gemeentelijke taak blijven zonder belangenverstrengeling.

Bureaucratie en verstarring in regelgeving is in vele sectoren dodelijk. Scherpe kritiek is noodzakelijk om deze gang van zaken te bestrijden.

Wij willen een goed handhavingsbeleid zonder te veel regels. Regels moeten worden gehandhaafd door gezag, niet door macht.

Wonen: Zorgen voor eigen woningbezit voor alle groepen.

De huizenprijzen rijzen de pan uit. Dit maakt het blijven wonen in de eigen omgeving op lange termijn moeilijk. Middels het uitschakelen van de bouwmonopolisten.

Om te komen tot goede en goedkope woningen moeten er zonder projectontwikkelaar nieuwe woonwijken gerealiseerd worden. Dit kan fasegewijs gebeuren.

Door als gemeente zelf te ontwikkelen kunnen de huizen goedkoper zijn dan door het in de arm nemen van een projectontwikkelaar. Als gemeente kunnen we door middel van een openbare aanbesteding voor plaatselijke ondernemers de te bouwen wijken realiseren.

Wij willen geen PPS-constructies toepassen (Publiek-Private Samenwerking)

Hierbij trekt de publieke partij (de gemeente) altijd aan het kortste eind.

Hierdoor kan men weer kavels uitgeven voor zelfbouw en kunnen de kavels ruimer zijn, dat is goed voor de groenvoorziening in de nieuwe wijk.

Dit zijn maatregelen die genomen moeten worden om de plaatselijke bevolking goed en goedkoop te huisvesten.

In het verleden zijn door de gemeente alle huurwoningen voor een appel en een ei overgedragen aan de woningstichting. Toch blijven de huren maar stijgen.

Ruimtelijke ordening.

Ruimtelijke ordening moet een middel zijn om de zaken ruimtelijk in te richten en op orde te houden. Maar in veel gevallen is het een dwangmiddel om de bevolking in hun mogelijkheden te beknotten. De gemeente gebruikt het dwangmiddel van ruimtelijke ordening om geen functieverandering naar andere bestemmingen dan agrarisch toe te staan. Wij willen deze vrijheid juist.

Wel kleinschalige functieveranderingen toestaan gericht op burgers van buiten de agrarische gemeenschap zoals 1000 m² kantoor voor een adviesbureau, architecten, atelier, kuuroord en cursuscentrum.

Deze activiteiten zijn niet gericht op de plattelandsbevolking, maar zet die juist buitenspel. En is gericht op hoogopgeleide instromers.

Wij vinden ruimtelijke ordening de motor waar de hele gemeente zich mee in beweging houdt.

Met die mogelijkheden van bestemmingsplannen vast te stellen kan de gemeente zelf z'n geld verdienen om het maatschappelijke voorzieningenniveau op peil te houden en niet allerlei onaanvaardbare bezuinigingen door te voeren.

Grootschaligheid niet stimuleren.

De gemeente zal minder verkwistend om moeten gaan met geld van burgers.

Financiële impulsen geven is prima, maar moeten niet gericht zijn op extreem dure projecten, die het imago van de gemeente zogenaamd op moeten poetsen. Bijvoorbeeld het Columbispark dat ten koste van vele miljoenen moet worden gerealiseerd.

De gemeente heeft hier zo zwaar op ingezet dat er belangenverstremming plaatsvindt, door de grond in Harselaar West-West te goedkoop aan te bieden aan de bedrijven die plaats moeten maken voor dit park. Dit ten voordeel aan projectontwikkelaar BAM/Heiligers

Het transferium is er gekomen voor de mensen uit het oosten van het land om hen parkeergelegenheid te bieden voor verder reizen per trein. En niet voor de eigen bevolking.

Bij het transferiumplan behoort ook veel kantorenbouw. Dit trekt veel verkeer aan en het is ook hier bestemd voor burgers van buiten de gemeente. De bestaande kantoren staan nog leeg. Dergelijk groots opgezette plannen beperken de financiële middelen en vermindert de bestuurlijke daadkracht voor eventueel andere, achteraf belangrijker gebleken doelen.

Wat de kosten betreft is het een kwestie van prioriteiten stellen.

Men moet de individuele ondernemer de mogelijkheden geven en niet alleen uit zijn op groei. Het aantrekken van grote projectontwikkelaars gaat ten koste van plaatselijke ondernemers.

Via de zogenaamde Europese aanbestedingen worden de plaatselijke ondernemers benadeeld, wanneer de gemeente voor bedrijven kiest van ver buiten de regio. Wanneer gekozen wordt voor bedrijven binnen de gemeente, biedt dit meer perspectief voor eigen bevolking in hun woon- en werkomstandigheden. Tevens heeft dit een gunstig effect op de verkeersproblematiek en zorgt dit voor minder files.

De ondernemer moet zijn bedrijf in eigen beheer houden. Huurpanden worden vaak toegeëigend door bedrijven van buiten de gemeente. De bouw hiervan moet sterk beperkt worden.

Het bedrijventerrein Harselaar-Zuid is overbodig nu na de economische crisis de markt voor de producten industrie verder is verslechterd. In China werken de arbeiders voor een hand vol rijst. Dit regionale bedrijventerrein wil de gemeente vol zetten met regiobedrijven en dat voegt niets toe aan het zelfstandig eigen groeimodel dat gebaseerd is op onze eigen bedrijven en burgers.

Door in de huidige bedrijventerreinen Harselaar-West en Harselaar-Oost het bestemmings- en beeldkwaliteitsplan te wijzigen welke inhoudt dat de bedrijven in de hoogte kunnen uitbreiden.

Zoals de bedoeling is in Harselaar-Zuid tot maximaal 20 meter hoogte.

Dit geeft voor de bedrijven een gigantische mogelijkheid voor renovatie en expansie.

Barneveld moet niet zonnig stadse allures krijgen maar op de bestaande maat functioneren, waar de burger zich in kan vinden

Harselaar West-West en de Driehoek bieden genoeg ruimte voor te groot geworden bedrijven uit het buitengebied.

Want het buitengebied heeft ongekende mogelijkheden voor verdere economische groei, via functieverandering van leegkomende agrarische gebouwen en dat houdt ook de kernen in deze buitengebieden economisch en sociaal gezond.

Sociale structuur

De gemeente moet staan voor een ruimtelijk ordeningsbeleid dat gericht is op de oorspronkelijke bevolking zodat die de ruimte en mogelijkheden heeft om een gezonde samenleving te handhaven. Vanuit deze basis is er ruimte voor anderen.

Wij willen de sociale structuur handhaven in zowel de kernen als in het buitengebied. Wat betreft de kernen houdt dit in dat de vrijkomende huurhuizen eerst aan de plaatselijke bevolking moeten worden aangeboden. Ook willen we dat er voldoende verscheidenheid wordt aangebracht binnen de wijken.

De overheid mag de landbouw niet langer aan banden leggen, door achter het bureau in te kleuren, wat wel en wat niet agrarisch blijft. Hierbij heeft men zich publiekelijk vaak verscholen achter milieu en ecologie. Ambacht en cultuur heeft hier al flink moeten inboeten.

Het bestaan van veel agrariërs wordt onmogelijk gemaakt door de inspraak en de inmenging van onbetrokken, welgestelde “landschapsgenieters”.

Dit proces van ontwrichting wordt in het buitengebied steeds duidelijker zichtbaar. Hieraan wordt bewust door de landelijke overheid hard gewerkt via het landbouwbeleid. Of simpel gezegd: Boeren eruit, rijke burgers erin. Dit betekent dat we niet mee willen werken aan de uitvoering van de Stichting Vernieuwing Gelderse Vallei en niet meewerken aan de reconstructiewet. Deze plannen leiden tot ontwrichting van de samenleving in het buitengebied.

Hoe hebben ze boeren wijs kunnen maken dat natuur en landbouw niet samengaan. Landbouw is een oernatuurlijke bezigheid. De agrariërs moeten mogelijkheden krijgen om over te schakelen naar andere sectoren. Hierdoor kan de oorspronkelijke bevolking in eigen gebied blijven wonen.

Door het behoud van de sociale structuur binnen de gemeenschap, komt ook de positie van de oudere niet op de tocht te staan. Naast een snellere en beter afgestemde hulpverlening van derden is dit de sleutel die de kwaliteit van leven voor deze groep verbetert.

Niet alleen het jeugdbeleid, verenigingsleven, vrijwilligerswerk en criminaliteitsbestrijding varen wel bij een goede sociale structuur, maar ook u als burger plukt daar de vruchten van.

Verkeer

Wat willen we met de wegen rond Voorthuizen, Harselaar, Barneveld en Kootwijkerbroek?

Voor ons moet er een oostelijk en een westelijke aansluiting op de A1/A30 komen.

Als dat gerealiseerd is de op- en afritten bij de Baron van Nagelstraat sluiten.

Hierdoor komt er ruimte voor het lokale verkeer tussen Voorthuizen en Barneveld.

We vinden als er een oostelijke rondweg bij Voorthuizen komt er ook een rondweg om Barneveld moet komen die aansluit via de wesselseweg op de scherpenzeelseweg. Deze rondweg moet dicht langs Kootwijkerbroek lopen, waardoor Kootwijkerbroek ook een directe aansluiting krijgt met de snelweg A1. Hierbij kunnen langs die weg fietspaden worden aangelegd, een fietsverbinding Kootwijkerbroek/Harselaar-Zuid. Zulke route's naar andere dorpen ook bekijken.

Op de wegen in het buitengebied moet de snelheid niet afgewaardeerd worden van 80 km naar 60 km per uur.

Drempels moeten in doorgaande route's door kernen minder toegepast worden. In plaats daarvan moeten andere snelheidsverminderde maatregelen getroffen worden bv rotonde's bij het begin van een dorpskern.

Om voldoende parkeergelegenheid te kunnen garanderen moeten er ruimere wijken ontwikkeld worden. Verder moet betaald parkeren in het centrum een middel zijn om het parkeren te regelen. Het mag nooit een middel worden om budget binnen te krijgen.

Daarom mag parkeren niet geprivatiseerd worden, want dan hebben we geen invloed meer op de hoogte van de parkeergelden.

Milieu

In het milieu (klimaat)-beleidsplan van de gemeente Barneveld staan voor ons veel zaken die de burgers logisch vinden.

Deze logica wordt door het hele plan ten tonele opgevoerd. Zo noemen we afvalverzameling, waaronder gescheiden afval en indien mogelijk dit afval weer hergebruiken.

Tevens noemen we de vergunningsverlening, de handhaving, onkruidbestrijding, bestemmingsplannen, milieuaspecten bij ruimtelijke ontwikkelingen en stedenbouw.

In grote lijnen zijn wij het met die opsomming wel eens, want er zijn taken die gewoon moeten gebeuren.

De wettelijke taken die de gemeente moet uitvoeren zijn ons opgelegd en kunnen we verder laten liggen, alhoewel de ammoniakuitstoot ook positieve gevolgen voor het milieu heeft, waar we nooit over horen, omdat de overheden dat niet goed uitkomt, ammoniak reduceert de CO2 uitstoot.

Dan de geurwet die we als gemeente voor een gedeelte zelf mogen invullen, dit naar één kant toe te doen benadeelt het de agrarische bedrijven wederom. Als we een nieuwe woonwijk willen realiseren wordt ter plaatse het regiem voor de agrarische bedrijven naar beneden aangepast. Het is onaanvaardbaar dat de agrarische ondernemer zelf de geurnorm die voor z'n bedrijf geldt niet kan vaststellen, maar een duur adviesbureau moet inschakelen. Als de wetgeving zo ondoorzichtig is dat de burger het niet begrijpt, dan is de overheid verkeerd bezig, dat is slecht voor de voorbeeldfunctie van de gemeente.

Ondertussen moeten de gemeenteambtenaren adviesbureaus overbodig maken door juiste en goede begeleiding bij vergunningsaanvragen.

Onze leefomgeving (milieu) wordt sterk bepaald door de manier van wonen en werken.

B & W moet de nieuwe wijken zo realiseren (zo indelen en bouwen), dat de burger zich daar gelukkig in voelt.

Het geld zelf verdienen

Ruimte, bouwen en wonen.

Dat wij er voorstander van zijn dat de gemeente (door zelfrealisatie in de woningbouw) zelf z'n geld moet verdienen moet inmiddels bekend zijn.

Maar door de economische crisis wordt duidelijk dat door het huidige beleid dit miljoenen kan gaan kosten als het economische tij niet keert. Omdat de gemeente is overgeleverd aan de monopolisten (de projectontwikkelaar).

Wij willen de volgende analyse maken:

Het realiseren van een nieuwbouwwijk door de gemeente

- ❖ Het begint met de grondpolitiek, welke inhoudt dat een grondeigenaar zelf kan bouwen als het bestemmingsplan dat toelaat (zelfrealisatie)
- ❖ Via de wet voorkeursrecht gemeente (WVG) probeert de gemeente invloed te krijgen op grondeigenaren, bijna altijd projectontwikkelaars, om zelf ook enige sturing aan te kunnen geven aan een plan voor het realiseren van een nieuwe wijk.
- ❖ De projectontwikkelaars weten via de woon-, strategische- of de structuurvisie waar ze grond moeten kopen.
- ❖ Als er wat niet openbaar moet zijn is het hier, dus de gemeente moet voor er plannen bekend zijn de gronden in bezit hebben.

De huidige situatie is dat de gemeente met de projectontwikkelaar een contract afsluit waarbij de projectontwikkelaar z'n grond verkoopt aan de gemeente, de gemeente de plannen maakt en de nieuwe wijk bouwrijp maakt, wegen aanleggen, riolering, gas, water, electriciteit, telefoon en de woonkavel netjes glad, zodat de projectontwikkelaar meteen de woning kan realiseren. Dat is de bouwclaim.

De bouwclaim wordt van de gemeente gekocht voor een afgesproken m2 prijs.

Wil de gemeente winst maken met het realiseren van een nieuwe wijk dan gaan ze de m2 prijs van de grond die de projectontwikkelaar moet betalen verhogen. En dat is de financiële kant niet door de projectontwikkelaar laten betalen, maar bij de huizenkopers, wij als burgers, want de projectontwikkelaar is monopolist die zelf z'n prijs kan bepalen en daardoor de verhoogde grondprijs doorberekend in de verkoopprijs van de woning.

De gemeente neemt alle risico's en lasten voor haar rekening tot het moment dat de bouwclaim kant en klaar aan de projectontwikkelaar wordt verkocht.

De projectontwikkelaar heeft het lucratieve gedeelte van het geheel, namelijk hij kan alle kosten berekenen van een woning en daarbij z'n winst bij optellen, zo ver als de markt het toelaat.

Maar als er zoals nu minder huizen worden gekocht gaat hij niet meer bouwen als ervoor de vastgestelde prijs verkocht zijn. Een monopolist is niet z'n eigen concurrent.

Nu er door de economische crisis weinig huizen verkocht of gekocht worden blijft de gemeente met bouwrijp gemaakte kavels zitten welke miljoenen euro hebben gekost aan grondkosten, wegen aanleg, riolering water en electra enz.

Dit kunnen we straks zien bij het WBP (Woningbouwprogramma).

Door de economische crisis wordt duidelijk hoe de verhoudingen liggen tussen gemeente en projectontwikkelaars, maar dat wil de gemeente niet.

Omdat de burgers die nog genoeg financiële ruimte hebben nu een goedkopere woning kopen lijkt het net of de scheefgroei de verhouding dure of goedkope woningen recht wordt getrokken, maar dat is niet waar, want de starter krijgt nu helemaal geen kans omdat het segment opschuift.

Verder willen wij dat er voor de burgers die de mogelijkheid hebben zelf hun huis te bouwen of te laten bouwen, uitgifte van vrije kavel mogelijk moet zijn, zoals er eind jaren '80 ook gebeurde in Norschoten.

De gemeente moet ook het lucratieve gedeelte voor haar rekening nemen, dus ook het realiseren van de woningen, via aanbestedingen bij de plaatselijke of regio-bouwbedrijven, om zodoende eerlijke concurrentie te bevorderen.

Volkshuisvesting is een taak van de gemeente en die moet kwalitatief en goedkoop zijn naar haar inwoners toe. Door zelf de regie te houden en door het uitschakelen van monopolisten kunnen de huizen goedkoper worden aangeboden en kan de gemeente er zelf nog financieel op vooruitgaan.

Door dit beleid over te nemen behoeft de gemeente niet telkens de OZB met 36% te verhogen, direct na de verkiezingen.

Dan krijgt de gemeente Barneveld weer z'n mogelijkheden, waarop de eigen bevolking recht heeft

